

Bilag 95.

GROSSERER-SOCIETETETS KOMITÉ

Den 15. marts 1966.

I skrivelse af 14. januar d. å. har finansministeriet udbedt sig komiteens udtalelse vedrørende en samtidig fremsendt skitse til et lovforslag om en almindelig omsætningsafgift i detailledet. Foranlediget heraf skal man henvise til de udtalelser, komiteen fremsatte allerede i 1962 i forbindelse med det dengang fremkomne forslag til en almindelig omsætningsafgift, der først var foreslået placeret i detailledet, men senere blev ændret til en afgift i engrosledet, og til komiteens skrivelse af 21. maj f. å. i anledning af det fremsatte forslag til en merværdiafgift.

Det vil heraf fremgå, at komiteen ikke anser vareafgifter som et egnet middel til sanering af dansk økonomi, og udviklingen siden indførelsen af engrosafgiften i 1962 har ikke givet komiteen anledning til at ændre denne opfattelse. Tværtimod må det efter komiteens mening befrygtes, at nye varefordyrende afgifter vil have den modsatte virkning, dels gennem de forøgede omkostninger, som administrationen heraf vil pålægge staten og erhvervslivet, og dels gennem de lønstigninger, som afgifterne uundgåeligt vil medføre. Begge faktorer er ensbetydende med et højere omkostningsniveau eller med andre ord en yderligere acceleration af den allerede eksisterende stærke inflation, hvilket ikke kan undgå at påvirke dansk konkurrenceevne over for udlandet på uheldig måde.

Det fremgår af bemærkningerne såvel til det foreliggende forslag til en merværdiafgift som til skitsen til en detailafgift, at det, der tilsigtes ved en omlægning af den nugældende engrosafgift, ikke blot er at etablere en ændret opkrævningsform, men

også at forøge statens nuværende provenu på ca. 2.000 mill. kr. årlig til ca. 5.000 mill. kr. årlig. Såfremt indførelsen af en ændret afgift var et led i en generel skattereform med sikkerhed for, at det opnåede provenu blev anvendt til en tilsvarende almindelig nedsættelse af de eksisterende indkomst- og formueskatter, kunne der efter komiteens opfattelse være grunde, der talte til gunst for en sådan omlægning, men selvom det fra politisk side har været nævnt, at det stærkt forøgede provenu var en forudsætning for en skattereform, foreligger der indtil nu intet konkret om en sådan reform, hvis realisation således ligger hen i det uviste.

En forøgelse af de indirekte skatter uden en tilsvarende nedsættelse af de eksisterende direkte skatter vil med den nuværende beskæftigelsessituation i erindring uundgåeligt medføre øgede lønkrav, som dels vil forflygtige de finanspolitiske virkninger, der tilsigtes, og dels vil medføre væsentlige omkostningsforøgelser til skade for landets konkurrenceevne.

Man skal endvidere i denne forbindelse pege på, at selvom formålet med afgifternes indførelse var en skattereform, må tidspunktet for en sådan omlægning betegnes som uheldigt valgt. Mulighederne for Danmarks tilslutning til det europæiske fællesmarked synes nu påny at være rykket nærmere, og ved en eventuel indtræden i denne markedsgruppe vil Danmark være nødt til at ændre sin afgiftslovgivning i overensstemmelse med de harmoniseringsbestræbelser, som Fællesmarkedet udfolder på dette område. En sådan udvikling vil betyde, at erhvervslivet påny skal tilpasse sig ændrede afgiftsbestemmelser, og enhver